

हरिद्रा

हरिताली, स्त्री. (हरिताल + डीष् ।) दूर्वा ।
भाकाशरिखा । इति मेदिनी ॥ सङ्गलता ।
इति विष्णुः ॥ सौरभाद्रौयनचतुर्विंशत्युक्त-
चतुर्थी । यथा,—

“भाद्रे मासि सिते पचे वसुदेवतचतुर्था ।

हरिताली चतुर्थी स्वात् सर्वाभीप्रोतिदा

सदा ॥

भाद्रे मासि सिते पचे चतुर्थ्याख्याभियोगतः ।

ददाति क्लिप्तिघं घोरं दृष्टयन्त्री न संशयः ॥

करधितानलसंघे हरी सूर्यं चतुर्थिका ।

हरिताली समाख्याता वदानीप्रोतिदा सदा ॥”

इति राजमातङ्गः ॥

हरिताम, [न्] स्त्री, (हरितं अमम् ।) तुल्यम् ।

पेरोजम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरित्वर्ण, स्त्री, (हरित् वर्णमस्य ।) मूलकम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ हरिद्वर्णपत्रयुक्ते, त्रि ॥

हरिदम्, पुं, (हरित् अमम् यस्य ।) सूर्यः ।

(यथा, रघुः । ३ । २२ ।

“पुष्ये हृदि हरिदम्दीधिते-

रमुप्रवेशादिव'वालचन्द्रमाः ॥”)

पर्कहृत्तः । इत्यमरः । १ । ३ । २८ ॥

हरिदेवः, पुं, (हरिदेवोऽधिष्ठात्रीदेवता यस्य ।)

त्रयशानस्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥ हरिदेवो

यस्य इति बङ्गोद्देशे, षि । हरिवासी देव-

चेति कर्मधारये हरिमात्रबोधकः ॥

हरिदम्, पुं, (हरिद्वर्णं गर्भं यस्य ।) हरिद्वर्ण-

कुम्भः । हरिदम् इति च पाठः । तत्पर्यायः ।

खरपत्रः २ नुहच्छदः ३ अत्र पृथुच्छदोऽपि

पाठः । गौरी ४ रुचदम् ५ दौर्घपत्रः ६

पवित्रकः ७ । अस्य गुणाः ।

“दर्भो हो च गुणे तुष्यी तथापि च सिता-

धिकः ।

येदि श्लोकगुणाभावे त्वपरं योजयिष्यम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

“दर्भद्वयं विदोषत्रं मधुरं तुवरं हिमम् ।

मूलकञ्चामरौदृष्ट्यावसिद्धकप्रदरासजित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

तन्मूलगुणाः ।

“कुशमूलं हिमं रुचं मधुरं पित्तनाशनम् ।

रक्तञ्चरुदृष्ट्यासकामलादोषमोक्षकम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिद्वः, पुं, (हरिद्वर्णः पिङ्गलवर्णः द्वय इव ।)

नागकेशरुचम् । इति चिकित्साश्लेषः ॥

हरिद्रा, स्त्री, (हरितं पीतवर्णं रातीति । हरित्

+ रा + कः । टाप् ।) ओषधिविशेषः । हसुद

इति भाषा । तत्पर्यायः । निशाङ्गा २ काञ्चनी

३ पीता ४ वरवर्णिनी ५ । इत्यमरः । २ । ८ । ४१ ॥

कावेरी ६ उमा ७ वर्णवती ८ गौरी ९ पीक्षा

१० । इति जटाधरः ॥ पीतवालुका ११ हेम-

नामा १२ भङ्गासा १३ धर्षिणी १४ । इति

शब्दरत्नावली ॥ पीतिका १५ रजनी १६

हरिद्रा

निशा १७ मेहज्ञी १८ बङ्गला १९ वर्णिनी २०

रात्रिनामिका २१ । इति रत्नमाला ॥ हरित्

२२ रञ्जनी २३ स्वर्णवर्णा २४ सुवर्णा २५

शिवा २६ दीर्घरागा २७ हलही २८ वराङ्गी

२९ जनेष्टा ३० वरा ३१ वर्णदात्री ३२ पवित्रा

३३ हरिता ३४ विपत्री ३५ पिङ्गा ३६ मङ्गला

३७ मङ्गला ३८ लक्ष्मीः ३९ भद्रा ४० शिफा

४१ शोभा ४२ शोभना ४३ सुभगाह्वया ४४

श्यामा ४५ जयन्तिका ४६ । अस्य गुणाः ।

कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातास-

कुष्ठमेहकण्डूघ्ननाशित्वम् । देहवर्णविधायि-

त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ १०॥ अथ च ।

“हरिद्रा कफपित्तास्रशोथकण्डूघ्ननापहा ॥”

इति राजवल्लभः ॥

अपि च ।

“हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाङ्गा वर-

वर्णिनी ।

कामिना हलदी योषिप्रिया हरिविलासिनी ॥

हरिद्रा कटुका तिक्ता रुचोष्णा कफपित्तनुत् ।

वर्णां त्वग्दीपमेहास्रशोथपाण्डूघ्ननापहा ॥” १०॥

अथ वनहरिद्रा ।

“शरण्याहलदीकन्दः कुष्ठवातास्रनाशनः ॥” १०॥

अथ कर्पूरहरिद्रा ।

“दार्ढ्यं मेदान्नगन्धा च सुरभिश्चाह दाह च ।

कर्पूरा पत्रपत्रा स्वात् सुरभिः सुरनायिका ॥

आम्नगन्धिहरिद्रा या सा शोता वातला

मता ।

पित्तद्वन्द्वपुरा तिक्ता सर्वकण्डूविनाशिनी ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

हरिद्रागणेशः, पुं, (हरिद्रावर्णो गणेशः ।)

गणेशविशेषः । तन्मन्त्रो यथा,—

अथ हरिद्रागणेशः ।

“पद्मान्तको धरासंखो विन्दुभूषितमस्तकः ।

एकाक्षरो महामन्त्रः सर्वकामफलप्रदः ॥”

अथ वसिष्ठ ऋषिर्गायत्री चन्दो हरिद्रागण-

पतिर्देवता गकारो बीजं लकारः शक्तिर्बीजि-

नैव षडङ्कम् । ध्यानम् ।

“हरिद्राभं चतुर्वर्णं हरिद्रावसनं विभुम् ।

पाशाङ्गुधरं देवं मोदकं दन्तमेव च ॥”

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खापनादि-

पीठमन्त्रां पीठपूर्वां विधाय पुनर्ध्यात्वा गण-

पतिं पूजयित् । भावरूपजाविनियोगादिकं

एकाक्षरगणपतिवत् । अस्य पुरश्चरणं चतु-

र्लक्षजपः । त्रिमधुरयुक्तहरिद्राचूर्णमिश्रितै-

स्तण्डुलैरयुक्तोमः । इत्यादि तन्मन्त्रः ॥

हरिद्राङ्गः, पुं, (हरिद्राया इव अङ्गं यस्य ।)

हरितालपत्री । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हरिद्राभः, पुं, (हरिद्राया आभा इव आभा

यस्य ।) पीतशालः । कर्पूरकः । इति शब्द-

चन्द्रिका ॥ पीतवर्णः । तद्भुक्ते, षि ॥ इत्य-

मरः । १ । ५ । १४ ॥ (यथा, तन्मन्त्रे ।

“हरिद्राभं चतुर्वर्णं हरिद्रावसनं विभुम् ॥”)

हरिना

हरिद्रारागः, त्रि, (हरिद्राया राग इव रागी

यस्य । अचिरस्यायित्वादेवास्व तथात्वम् ।)

अचिरसौहृदः । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्पर्यायः ।

चणमात्रानुरागी २ । हरिद्राराग इव रागी-

ऽस्येति हरिद्रारागः । हरिद्रारागस्याचिर-

स्यायित्वात् तथेति यावत् । यथा,—

“चणमात्रानुरागी च हरिद्राराग उच्यते ॥”

इति हलायुधः ॥

हरिद्रुः, पुं, (हरिवर्णः द्रुवृक्षः ।) हृक्षः । इति

हेमचन्द्रः ॥ दाहहरिद्रा । इत्यमरः । २ । ४ । १० ॥

तथा चोक्तम् ।

“दार्ढ्यं दाहहरिद्रा च पर्जन्या पर्जन्येति च ।

कटुहृटेरी पीता च भवेत् सेव च पञ्चधा ॥

सेव कालौकिकः प्रोक्तस्तथा कालेयकोऽपि च ।

पीतद्रुश्च हरिद्रुश्च पीतदाह कपोतकम् ।

दार्ढ्यं निशाङ्गा किन्तु नेत्रकर्णस्य रोगनुत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ १०॥

हृक्षविशेषः । हलदीवा इति हिन्दो भाषा ।

तत्पर्यायः । पीतदाहः ५ पीतकाष्ठः ३ पीतकः ४

कदम्बकः ५ सुपुष्पः ६ सुराङ्गः ७ पीतकद्रुमः ८

अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । मङ्ग-

स्यत्वम् । पित्तवातानाल्वाग्दीपनाशित्वम् ।

अङ्गकान्तिकारत्वम् । बन्धत्वम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥

हरिहारः, स्त्री, (हरैस्तत्प्राप्तेर्हारमिव ।) खनाम-

ख्यातनगरम् । तत्तु तीर्थविशेषः । यथा,—

“मृग्य देवि महामाये पठेच्छर्फी मृषीत्यपि ।

गयायाश्चैव यत् पुण्यं काश्यां विश्वेश्वरायतः ॥

प्रयागे मुञ्चनाश्चैव हरिहारे हरैर्गृहे ।

तुल्यं पुण्यं भवेद्देवि सत्यं दुर्गे शिवे रमे ॥”

इति रुद्रयामले हरगौरीभवादे रुद्रचण्डी ॥ १०॥

तत्र गङ्गावतरणात् गङ्गाहारमिति ख्यातम् ।

तत्र खानादिफलं यथा,—

“ततो गच्छेत् धर्मज्ञ नमस्कृत्य महागिरिम् ।

स्वर्गदारेण तत्तुल्यं गङ्गाहारं न संशयः ॥

तत्राभिवेकं कुर्वीत कोटितीर्थं समाहितः ।

लभते पुण्डरीकान्तु कुलस्यैव समुद्धरेत् ॥

तत्रैकरादिवासेन गोसहस्रफलं लभेत् ॥”

इति पाप्मे भूमिखण्डे १२ अध्यायः ॥

अपि च ।

“सर्वेषु सुलभा गङ्गा त्रिषु स्थानेषु दुर्लभा ।

गङ्गाहरे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे ॥

सवासवाः सुराः सर्वे गङ्गाहारं मनोरमम् ।

समागत्य प्रकुर्वन्ति खानदानादिकं मुने ॥

देवयोगाङ्गुने तत्र ये त्वजन्ति कलेवरम् ।

मनुष्यपक्षिकोटाद्यास्ते लभन्ते परं पदम् ॥”

इति तत्रैव क्रियायोगसारे ३ अध्यायः ॥ १०॥

पुस्तकान्तरे गङ्गाहारस्थाने हरिहारमिति

पाठः ॥

हरिनाम, [न्] स्त्री, (हरिनाम् ।) श्रीहरे-

राख्यानम् । तन्माहात्म्यं यथा,—

“न कालनियमस्तत्र न देशनियमस्तथा ।